

בש"פ 6804/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 6804/16

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל
העותר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

עתירה לגילוי ראייה חסויה לפי סעיף 44 לפקודת
הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971

תאריך הישיבה: י"ז באלול התשע"ו (20.9.2016)

בשם העותר: עו"ד עבד אבו עאמר
בשם המשיבה: עו"ד איתמר גלבפיש

החלטה

1. כנגד העותר, תושב רצועת עזה, הוגש לבית המשפט המחוזי בבאר שבע כתב אישום (ת"פ 28479-04-16) המחזיק שלושה אישומים והמייחס לעותר את העבירות הבאות: חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מוכרת לפי סעיף 185(א) לתקנות ההגנה (שעת-חירום), 1945 (להלן: התקנות); מגע עם סוכן חוץ לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); אימונים צבאיים אסורים לפי סעיף 143(ב) לחוק; החזקת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק; נוכחות באסיפה של התאחדות בלתי מותרת לפי סעיף 185(ד) לתקנות; החזקת תחמושת לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק; וקשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

בתמצית, העותר מואשם בחברות ובפעילות בארגונים שהוכרזו כהתאחדות בלתי מותרת וארגוני טרור, פעילות שכללה, בין היתר, אימונים צבאיים - לרבות אימון בנשק. עוד מואשם העותר, כי במסגרת הפעילות הנ"ל קשר קשר עם אחרים לגרום למותם של חיילי צה"ל.

2. ביום 14.7.2016 חתם שר הביטחון על תעודה בדבר ראיות חסויות, על-יסוד סמכותו הקבועה בסעיף 44 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971. על-פי התעודה, החיסיון חל, בין היתר, ובעיקר, על חומרים הקשורים לפעילות שרות הביטחון הכללי בנוגע לחקירת העותר.

עמוד 1

מכאן העתירה דנא, בה מתבקש בית המשפט להורות למשיבה לגלות לעותר את הראיות החוסות תחת החיסיון האמור. בעתירה ובדיון בה טען בא-כוח העותר, כי מדובר בחיסיון גורף שבצדו ניתנו לעותר שלוש פרפראזות שאין בהן כל מידע משמעותי. במיוחד הודגש, כי מדברי העותר עולה שהוא נחקר במשך תקופה ממושכת בדרכים שונות, מעבר לחקירות שלגביהן הוצג לעיונו החומר הרלבנטי, וקיימת חשיבות רבה לכך שהוא יוכל לעיין בחומר הנוגע לאותן חקירות. זאת, על מנת שיוכל לבסס את הגנתו לפיה המהלך החקירתי האמור הוא זה שהביאו למסור בהמשך לחוקרי המשטרה מידע מפליל שאינו אמת אלא הודאות שווא. נטען, כי יש חשיבות רבה לגילוי ראיות שיש בהן כדי להעיד על התהליך אותו עבר העותר עובר למתן ההודעות לחוקרי המשטרה.

3. בא-כוח המשיבה הפנה בדבריו לפרפראזות שנמסרו לעותר ושיש בהן נתונים העשויים לסייע בהגנתו (לפיהן - העותר לא ביצע ירי בנשק; אין לעותר שיוך ארגוני; ודברי עד שעדותו נועדה לשמש "דבר מה", לפיהם מסר בעדותו דברי שקר לגבי כל המופללים על-ידו, למעט אחד, שאינו העותר). הודגש שאין בחומרים החסויים מידע נוסף שעשוי לסייע בהגנת העותר.

4. בהסכמה, עיינתי במעמד צד אחד בחומר החסוי, ובא-כוח המשיבה ונציגי גורמי הביטחון מסרו לגביו הסברים וענו על שאלות.

5. העקרונות שעל-פיהם אמור בית המשפט לפעול בבואו לבחון ראיות חסויות בגדר עתירה לגילוי ידועים ומוכרים ואין מקום לשוב ולפרטם. בראשם עיקרון היסוד, לפיו אם ימצא כי ראיה חסויה חיונית להגנת הנאשם יש, ככלל, להעדיף את גילוייה. ברוח עיקרון זה, ויתר הכללים החולשים על המאטריה הנדונה, בחנתי את החומר החסוי. בחינה זו נעשתה גם בהתחשב בתוכן המידע שנמסר להגנה, כמו גם במיקוד הטיעון לעניין התהליך אותו עבר העותר שבסופו נמסרו הודעותיו במשטרה.

6. החומר החסוי מצוי בגדרי תעודת החיסיון וגילוייו אכן עלול לגרום לפגיעה של ממש בביטחון המדינה. לא מצאתי כי החומר החסוי כולל ראיות או מידע שיש בכוחם לסייע בהגנתו של העותר ושאין מצויים בידי ההגנה במסגרת החומר הגלוי או הפרפראזות שנמסרו לה. בגדר כך גם איני סבור, לאחר העיון בחומר, שיש בחומר החסוי כדי לתמוך בטיעוני העותר באשר לאפשרות שהודאותיו ניתנו שלא מרצון חופשי.

העתירה נדחת.

ניתנה היום, י"ח באלול התשע"ו (21.9.2016).

שׁוֹפֵט